

MC ZOEF

LANGENBOOM

-ZOE F ACTUEEL-

januari 2001

Redactie

Gertie van Dijk
Marie-José Thijssen
Rinie van de Kolk
Paul Hendriks

Tel. 0486-432452
Tel. 0486-432280
Tel. 0485-451178
Tel. 0486-432624

KWATS VEUR AF

Voor jullie ligt wederom de lang verwachte ZOE F ACTUEEL. Wij zijn kei blij met het feit dat we een nieuw redactielid hebben. Want als we moeten wachten op al die inzendingen van jullie dan duurt het natuurlijk nog langer.

Alles over dit nieuwe REDACTIELID kun je te weten komen als je verder bladert in dit boekje!!!! Want met haar hebben we d'n uitlaat volgeluld.

Daarnaast hebben we voor deze uitgave ook wederom nuttig gebruik kunnen maken van het werk van enkele leden, nadat we ze gruwelijk aan de kop hadden gezeurd. Marion, Theo en Marc hartstikke bedankt!!!

Als er verder nog mensen zijn die ok een keer wat kwijt willen, neem gerust contact met iemand van de redactie op of stuur wat in.

TOT ZIENS! DE REDACTIE.

_____ © 2000 _____

BESTE WENSEN 2001

Dat MC-ZOE F de leden prettige feestdagen toewenst mag duidelijk zijn (of wenste). Beter te laat dan nooit! Maar dat ZOE F de leden een verschrikkelijk goed 2001 wenst willen we toch even extra duidelijk maken.

We hopen dat het komend jaar voor iedereen net zo fantastisch zal zijn, zoals we het afgelopen jaar hebben ervaren. Kortom;

EEN MOTORRIJK, VEILIG EN VOORAL EEN GEZOND 2001 TOEGEWENST NAMENS HET BESTUUR.

SIMPELVELD

Visie 1: Weekendje weg met Zoef: 'Oud' Simpelveld.

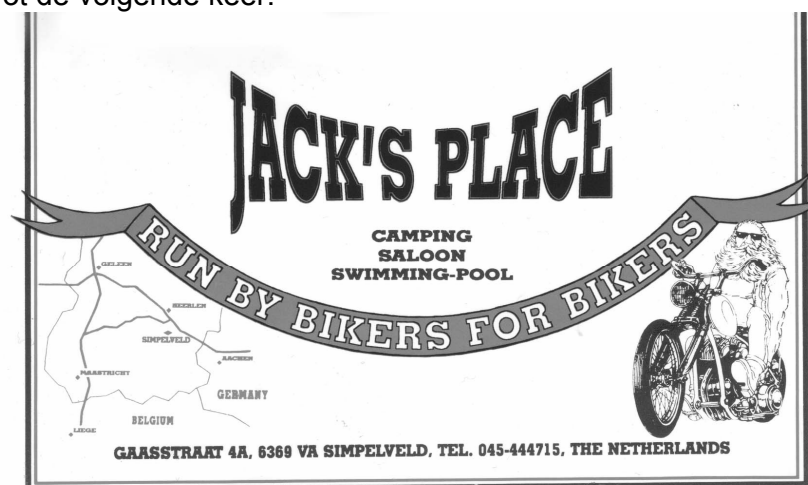
Zo'n maand of wat geleden (inmiddels wat meer) op 28, 29 en 30 april. Het was het jaar 2000. Waren er een groep motorrijders op zoek naar wat vertier.

Onder leiding van 'Captain... Bommeltje' en Van Bakel trokken zij richting het Zuiden van het land. Het was een prachtige dag. De zon knetterde op bruin verbrande schouders en tatoeages leken te vervagen. Na een barre tocht kwam de groep aan bij een camping 'Jack's Place'. Een verkoelend biertje was deze stoere mannen en vrouwen wel gegund. Waarna het zware lichamelijke werk begon. De tenten waarin men zou overnachten werden opgezet en de grote legertent die in die tijd nog diende als algemene ruimte, werd met vereende krachten overheid gehesen.

Tegen de avond, toen de honger toesloeg, werd de barbecue aangestoken. En om deze mensen wat warmte te bieden in de inmiddels toch wat kille avond, werd er hout gesprokkeld in de buurt. Rondom 't knetterende kampvuur vertelde men elkaar de meest onzinnige verhalen. Binnen bij de waard werden menige pilsjes genuttigd en een Jack Daniels op zijn tijd ging er ook wel in. Pieter Thoonen, een van deze robuuste mannen, wist zich niet meer staande te houden en ging onderuit.

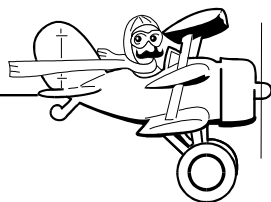
Na een nacht vol ontbering, kou en hier en daar wat hoofdpijn brak de volgende dag aan. Kreunend en steunend kwam 't gezelschap in de grote tent bij elkaar. Marco Verstegen zorgde uitstekend voor de inwendige mens. De koppen werden bij elkaar gestoken met als onderwerp: hoe deze dag verder in te vullen???? Na lang beraad werd besloten een aanslag op de conditie te doen. De weg naar 't nabijgelegen dorp werd te voet afgelegd. Veel aanzien baarde deze groep motorrijders, lopend door de straten van Simpelveld. Ongeveer 't enige vertier op deze feestelijke koninginnedag. Jan Kerstens en d'n Bolle zorgden voor oponthoud. Strompelend en slecht ter been als ze waren, toch nog in staat om 't zebepad 'n keer of vijf over te steken. Het verkeer werd compleet lamgelegd. In de middag splitste de groep zich. De helft doorstond harde wind en striemende regen en baande zich op de motor een weg richting

Valkenburg. De andere helft deed zich tegoed aan wat pilsjes in café 'Oud Simpelveld' (het hoeft niet maar het mag wel). Na een hoop geouwehoer, 4 schalen bitterballen en wat contacten met de plaatselijke fanfare, liep men terug naar Jack's Place. Men herenigde zich rond 't kampvuur en vermaakte elkaar wederom met sterke verhalen. Fredje sloeg door, kon de spanning van dit weekend schijnbaar niet langer dragen. Deed een rondedans rond 't inmiddels dovende kampvuur, totaal bekleed met satésaus. Menigeen had zich toen al te rustte gelegd. De volgende ochtend kwam er een eind aan dit weekend vertier. Het kamp werd afgebroken, de motors gestart (of terug op de aanhanger geduwd) en men vertrok huiswaarts. Ook dit werd weer een beproeving. Ten minste voor Jan Derks. Gezond en wel belandde we later in de middag bij D'n Bens. Waar 't weekend kort werd geëvalueerd. De moraal van dit verhaal: 'weer een weekend helemaal niks geleerd, maar wel een hoop lol gehad. Is dat niet het belangrijkste? Tot de volgende keer.

Een redactielid wil hier nog aan toevoegen dat dit weekendje voor Marion Roelofs verstrekkende gevolgen heeft gehad. Zij is namelijk (als er nog mensen zijn die het niet weten) dat weekend in het ziekenhuis terechtgekomen. Gelukkig gaat het nu weer heel wat beter met Marion!!!

WIST U DAT....

- Rinie van de Kolk een leuke 'modeshow' weet te geven met een helm en een barkruk?
- Gerda Stevens 10 bakstenen heeft getild, maar wel vals heeft gespeeld volgens Grad: 'op de veurgevel gestapeld'!!
- Jan Kerstens met het motortreffen veel moeite heeft gedaan om toen al voor Zwarte en Witte Piet te spelen.
- Jan Kerstens een week na het motortreffen zich mooi wilde maken voor het uitgaan en besloot om alle korsten van zijn kupke af te krabben.
- Jan oefent voor bakker. Korsten maken dat kent hij al!
- Marie-José T. dit jaar weinig schrijft, ze was ook haast nergens aanwezig.
- leden van Zoef het wel heel erg goed hebben. Kijk maar eens naar de foto's van de Zoef van Elf in de Carnavalskrant.
- René v.d. Ven het zo druk heeft dat het niet altijd uitkomt om met een ZOEf-rit mee te doen. Dat ie het überhaupt te druk heeft om regelmatig motor te rijden. Krijgt ie het een keer op z'n heupen om een ZOEf-TOER mee te doen, laat zijn motor het afweten. Blijkt de benzine zo rot te zijn, dat zijn motor het niet meer lust.

© 2000

ZOEf OP HET World Wide Web

Jazeker, beste mensen. Iedere gek op deze aardkloot weet MC Zoef te vinden als hij -of zij- tenminste een beetje zijn best doet. Maar voor jullie als lid hebben wij zeker geen geheimen en dus hierbij nog maar effe de domeinnaam van onze eigen **MC-ZOEf WEBSITE**. Het is beslist een leuke site, met (voor de liefhebbers) lekkere plaatjes. Surf dus gerust een keer naar: www.mczoef.myweb.nl en laat je verrassen. Vergeet ook zeker niet

het gastenboek te tekenen, de redactie is namelijk van plan om met ingang van dit nummer elke keer een selectie uit de reacties te publiceren, waarvan akte:

Gerard van Bommel uit Mill: Unne strakke motor die Kawa, wat er op zit is minder strak! Een hele mooie site; ga zo door.

D'n Bolle, Aboelweg 1, Langenbom: Wurt 'r op die'n feestavond wel bier geschonken? Anders wor ik nie dronken.

W. Hendriks, Abeelweg 1, Langenboom: Ben d'r kloar vur stelletje bouwzakkers ?

D'n Bolle, Abeelweg 1: Kunnen we op de feestavond over d'n bouw in 't vorstverlet komen, want 't zou is vriezen ??? Gaarne antwoord daarop, anders breng ik een partij doorwerkjassen mee. Bij voorbaat hartelijk stank. D'n Bolle.

Ronald Boogaard, Apeldoorn: Nog bedankt voor het wakker houden van mij en mijn vrienden op Assen. Het was gezellig. Wanneer hebben jullie weer een treffen en zijn wij nog steeds uitgenodigd ??? Zou wel leuk zijn. Alvast bedankt.

Tonny, Langenbom: Lekker wijf op dieë motor.

Albert, City: Gaaf, gaaf en nog eens gaaf.

Nou, dit was zo maar een greep uit de reactie's die opgetekend staan in ons eigen MC Zoef gastenboek. Dus treuzel niet langer en surf naar www.mczoef.myweb.nl. Al was het alleen maar voor dat lekkere wijf op dieje Kawa. Misschien kunnen we jouw kwatsverhaal volgende keer plaatsen.

© 2000

ZOEK DE 10 VERSCHILLEN!!!!!!!

© 2000

SIMPELVELD 2

Visie 2: Simpele zielen op bezoek in Simpelveld

Op vrijdag 28 april ging het gebeuren: het tweede officiële weekend van Zoefers buiten het vertrouwde Langenboom. Een groep was 's middags al vertrokken met schitterend weer en zorgde voor alle voorbereidingen op motorcamping Jack's Place in Simpelveld. De overigen vertrokken gezellig 's avonds om een uur of zes en hoefden, eenmaal in het Limburgse aangekomen, alleen nog maar hun eigen tentjes op te zetten en aan te schuiven bij de barbecue en het bier aldaar op de camping.

Helaas, helaas ging Marion al op de heenweg onder haar net nieuw aangeschafte motor liggen en besloot daarbij haar knie te breken. Voor haar duurde het kamperen wat langer en wel in diverse ziekenhuizen en thuis op een ziekenhuisbed.

Maar goed, in Simpelveld ging het leven toch door, dankzij een gezellige sloot bier, een bluesbandje in de camping kantine en een wel erg sfeervol verlichte barbecue. Niemand hoefde zich druk te maken of z'n vleesje noch niet gaar was of misschien juist wel heel erg gaar (lees: zwart), want je kon het toch niet meer zien. Gelukkig was er ook nog koude schotel en vooral ook satésaus. Er was zelfs meer dan genoeg saus voor twee dagen (hè Fred). Bij het kampvuur was het lekker warm en we hadden natuurlijk ook zelf ons muziekske meegebracht.

De volgende dag was iedereen toch behoorlijk vroeg op en na een heerlijk ontbijtje met een gekookt ei konden we beginnen aan de leuke rit die was uitgezet. Of zou het misschien toch nog gaan regenen? Eerst maar eens het bruisende koninginnefeest in Simpelveld bezoeken. Wat voor feest? Is er feest dan?

Nadat de meeste motormuizen net zo lang gewacht hadden tot het daadwerkelijk begon te regenen en ze gewoon naar de kroeg konden, bleef er een select groepje diehards over die de rit toch wel wilden proberen. Al snel stonden vijf motors te ronken en hadden vier mensen het slot al verwijderd. Rinie van de Kolk wilde eerst eens proberen of zo'n slot wel echt sterk genoeg is en kwam tot de conclusie dat je inderdaad niet weg komt met zo'n ding nog om je voorwiel. Gelukkig kun je met een gebroken voorspatbord toch nog heel aardig de bocht door. Na een avontuurlijke rit door het Belgisch / Limburgse landschap en een lekker hapje bij de Wilhelminatoren in Valkenburg kwam het zestal fit en vooral ook vuil weer op de camping aan. Alwaar bleek dat een andere groep motorduivels zich toch nog had herinnerd met wat voor een voertuig ze ook alweer in het Limburgse waren en zich aan een ritje hadden gewaagd. Alleen de echte geheelonthouders (wat motorrijden betreft) kwamen langzaam binnengedruppeld vanuit het dorp en het barbecuefestijn kon weer van start gaan.

Tot in de late uurtjes werd er gegeten, gedronken, werden spijkers in een houten blok geslagen en in het rond gestrooid, werd er gedronken en af en toe nog een pilsje of wijntje genuttigd en wilde Rinie nog weer eens een echte praktijktest doen. In de kantine probeerde hij of die baard van Sinterklaas nou eigenlijk wel echt vast zat. Zoiets kun je toch beter proberen als je een jaar of zes bent, want dan slaat Sint je wat minder hard om de oren. Gelukkig

was deze Sint uiteindelijk voor rede vatbaar en kwam Rinie er met een milde berisping vanaf.

Na een tweede gezonde nachtrust in de buitenlucht en alweer zo'n prima ontbijtje hadden de heren binnen de kortste keren alles opgeruimd, onder het wakende oog van de bewonderend toekijkende dames. Ach ja, ieder levert zo z'n bijdrage.

Gelukkig had de motor van Gerrie Roijendijk het hele weekend goed kunnen uitrusten en startte hij meteen, waarna Jan Kersten de motor van Gerrie op de aanhanger reed en iedereen weer klaar was voor de terugreis, die gelukkig zonder problemen verliep. Volgend jaar maar weer zo'n weekendje doen!

© 2000

MOTORTREFFEN 2000

Na een geslaagde motorrit, met helaas ergens in de buurt van Deurne een klein ongelukske, reden we richting de Hendriksweg. De nieuwe locatie voor het motortreffen van MC Zoef. Bij Chris Bauen in de wei hadden de jongens van de organisatie weer een prachtig spektakel neergezet. Vele motorrijders kwamen er op af. Door de aanwezigheid van een aantal Belgische vrienden werd dit 't 1^e internationale treffen in de geschiedenis van Zoef. Na eerst wat pilsjes in de zon genuttigd te hebben leek de regen in te gaan zetten. Gelukkig bleek dit mee te vallen. En terwijl de Lozzies in de tent voor een stukje stevige muziek zorgden leefden een aantal stoere jongens zich buiten uit op het parcours. Op een brommertje over een bult springen. Erboven hing een stelling met een bal. De bedoeling was deze rijdend op het brommertje te koppen en vervolgens niet onderuit te gaan. Dit ging bij de meeste aardig goed. Hoewel Ton van Bakel dit niet helemaal onder de knie kreeg. De barbecue was dit jaar vervangen door een heuse friettent. Prachtig gegarneerde borden kon men niet verwachten, maar lekker, veel en vet wat 't wel, en dat telt!

Later op de avond werd de motorclub nog vereerd met een bezoekje van de pastoor. Die meende niet te kunnen ontbreken op dit spektakel na een uitnodiging en dat was ook zo. In de kerk had

hij ons nog prachtig verwoord en ik citeer: 'Vanavond moet ik nog naar het feest van de motorclub. Want 't zijn toch allemaal goeie jongens. Ze komen dan wel niet allemaal in de kerk, maar 't zijn toch goeie jongens'. Heeft hij nog gelijk in ook!!!

Het hoogtepunt buiten was toch wel een soort zwembad gevuld met water en enorm veel schuim. Aan de ene zijde een surfplank aan een touw en aan de andere zijde een auto die via een katrol 't touw aantrok. Staande op deze surfplank door 't schuim. De bedoeling was er aan de andere kant van 't bad weer uit te komen (overeind). Dit bleek niet mee te vallen. Jan Kerstens, die er overigens erg beach-achtig uitzag in zijn surfboks, ging goed hard op z'n gezicht. Kop kapot en gemerkt voor toch 'n heel aantal weken. Hij deed 't liedje Zwart-wit van Frank Boeyen eer aan. Minder mooi was 't ongeluk waarbij een motorrijder (naam en club bij ons onbekend) de surfplank tegen zijn been kreeg. Maar na een bezoekje ziekenhuis en 14 hechtingen verscheen hij weer op 't terrein. Een echte diehard of is ons treffen gewoon zo leuk misschien?

Binnen in de tent was het feest compleet. De Lozzies en later ook de Heikels kregen iedereen gek. Tot in de late uurtjes werd er gezopen en gefeest. En na een korte stormachtige nacht, 'n ontbijtje in de tent. Helaas was 't nu minder goed weer en vertrokken de meeste richting huis. Maar al met al een gezellige bende. De ± 200 aanwezigen op dit treffen zullen dat met me eens zijn! Volgend jaar: 'Same time, same place' (hopen we)!

Met dank aan de organisatie en de vele vrijwilligers die van 't motortreffen 2000 weer een groot succes hebben gemaakt.

EFFE ZERENEUS; OVER VERKEERSREMMERS DIE HET DE MOTORRIJDER LASTIG MAKEN

PAS OP, OBSTAKEL !!

Plakpaddestoelen, wegversmallingen en verkeersdrempels zijn bedoeld om de verkeerssituatie ter plekke veiliger te maken. Maar de voorzieningen op het wegdek pakken voor motorrijders veelal verkeerd uit. De KNMV en de MAG nemen de problematiek zeer serieus.

Steeds meer motorrijders zien zich geconfronteerd met onhandige constructies op het wegdek waarbij de schrik soms om het hart slaat, of erger. In het kader van het plan Duurzaam Veilig Verkeer wil de overheid dat weggebruikers minder hard rijden en richt zij het wegennet zo in dat de snelheid wel omlaag moet. Maar bij het ontwerpen van verkeersremmende maatregelen gebruiken plaatselijke overheden en fabrikanten van de verkeersremmende producten hoofdzakelijk de automobilist als referentie. Hoe een verkeersremmer voor gemotoriseerde tweewielers uitpakt, daar houden ontwerpers aan de tekentafel veelal geen rekening mee.

Belangenverenigingen voor motorrijders als de KNMV en de MAG (Motorrijders Actie Groep) zien dat de plakpaddestoelen, graswegen, rotondes met schampblokken, rubberen matten, wegversmallingen, nieuwe soorten asfalt, wegmarkering, vangrails, onverlichte drempels enz. enz. steeds vaker verkeerd uitpakken voor de motorrijder.

Uniformiteit in verkeersremmende maatregelen is ver te zoeken bij de 550 gemeenten die ons land rijk is. Gemeentebesturen werken vanuit richtlijnen, niet vanuit eisen. Binnen deze richtlijnen kan elke gemeente haar eigen beleid bepalen. Bovendien werken gemeenten vaak samen met een bepaalde aannemer die op zijn beurt weer samenwerkt met die ene

fabrikant. Als het product maar voldoet aan de richtlijnen, dan is het goed. En vaak is het zo, dat als een verkeersremmer er eenmaal ligt, hij niet meer wordt vervangen.

Zowel MAG als KNMV nemen de problematiek voor de motorrijder zeer serieus. Verontrustend vinden beide organisaties dat ons hele land vol ligt met verkeersremmers en dat er nog steeds bijkomen. De MAG zegt zo een compleet zwartboek uit te kunnen geven vol met gevaarlijke situaties. Zij concentreert zich echter op het uitgeven van een "witboek", waarin "dwingende" adviezen staan voor gemeenten en overheidsinstanties. De KNMV op haar beurt concentreert zich op de fabrikanten. Zij richten zich dus op de bron. Het liefst willen zij een situatie waarin een maatregel eerst getest wordt voordat een wegbeheerder deze in de praktijk gaat plaatsen. Verder participeert de KNMV in verschillende overlegorganen en houdt zij de vinger aan de pols bij het ministerie van Verkeer en Waterstaat en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten.

Maar uiteraard ligt er ook een verantwoordelijkheid bij de motorrijder zelf. De organisaties zijn te klein om bij elke gemeente aan de bel te trekken. Als je een onveilige verkeerssituatie tegenkomt kun je deze melden bij de KNMV of de MAG. Voor de KNMV: **026-3528525**, **Afdeling Verkeer & Opleidingen of mail naar info@KNMV.nl** en voor de MAG : **058-2134478 of Postbus 94348, 1090 GH Amsterdam of mail naar weggevaar@mag-nl.org**, vermeld wel duidelijk de plaats, welke straat en een omschrijving van het probleem.

_____ © 2000 _____

CIRCUITDAG ZOLDER

Maandag 15 mei werd op het circuit van het Belgische Zolder een dag georganiseerd voor 'de straatrijders'. Het bandenmerk Continental had de baan afgehuurd, een aantal ervaren circuitrijders en een hoop deelnemers verzameld.

Een paar van deze 'hoop' deelnemers waren ZOEF-leden. Te weten; John van Tiel, Marco Gelden, Ronald v.d. Burgt en Paul Hendriks. Zij wilden hun grenzen wel eens gaan verkennen of verleggen op een circuit. Middels een flink aantal sessies werden de technieken beproefd, bijgeschaafd en vooral; verbeterd. Door al wisselende achter zo'n ervaren circuitrijder (een marshall) te rijden, leert men instuurtechnieken, aanremmen en vooral een stuk harder (maar gecontroleerd) motorrijden.

Bijdrage Marco; RACEN OP ZOLDER

Mooi op tijd vertrokken we, Paul, Helma en ik, zondagmiddag 14 mei richting België om een slaapplek te zoeken in de buurt van het Circuit van Zolder. De volgende ochtend wilden we immers fit aan de start verschijnen. Zo'n drie kilometer van het circuit vonden we een hotel. We bleken niet de enige motorrijders te zijn. Er stonden wel dertig motoren geparkeerd, sommige zelfs op een aanhanger. Na het nuttigen van een maaltijd raakten we toch behoorlijk verlekkerd aan de Belgische biertjes zodat we de volgende ochtend minder fit waren dan verwacht.

's Ochtends aangekomen op het circuit bleek de rest van onze groep daar ook juist gearriveerd. Leo Peters had ons allen uitgenodigd en zou zelf meerijden als onze Marchall (voorrijder). Dat betekent dat hij het tempo en de juiste lijn zou geven. De volgende keer moet hij dan ook maar bij de briefing aanwezig zijn. Er was toch duidelijk gezegd dat de maximumsnelheid langzaam opgevoerd zou worden van 90 km/uur in de eerste sessie via 120, 140, 160 km/uur tot zo hard als je kan. Hij begon inderdaad langzaam maar schakelde al snel over naar de tweede en derde sessie terwijl we toch nog met de eerste sessie bezig waren. Iedereen van onze groep kon echter goed bijhouden (op een meisje na, die we ook niet meer terug gezien hebben). Na de eerste sessie was iedereen dol enthousiast en barsten de verhalen los. Ik zal ze hier maar niet herhalen, die heb je vast al meerdere malen gehoord. Zo ging het de hele ochtend door (vier sessies). Tijd om te gaan eten samen met de fans die toch de moeite genomen hadden om naar ons te komen kijken (of kwamen ze misschien voor het mooie weer?).

Na de middag volgden nog vier sessies van elk 20 minuten. Niet iedereen reed mee, sommigen waren moe, anderen misselijk, motor kapot of wat voor smoesje dan ook. Van onze groep reden alleen Leo, John en ik alle sessies mee. Het totale deelnemersveld van 60 was op het laatst uitgedund tot ongeveer 12. Het ging zo'n beetje als volgt: plakkend motorpak aantrekken, motor naar de start rijden, 10 tot 20 minuten wachten midden in de zon op het heetst van de dag en dan gassen, sturen, remmen, oeps bochtje..... Na 20 minuten terug in de pits, banden bekijken, motorpak uit en de verhalen komen weer los.

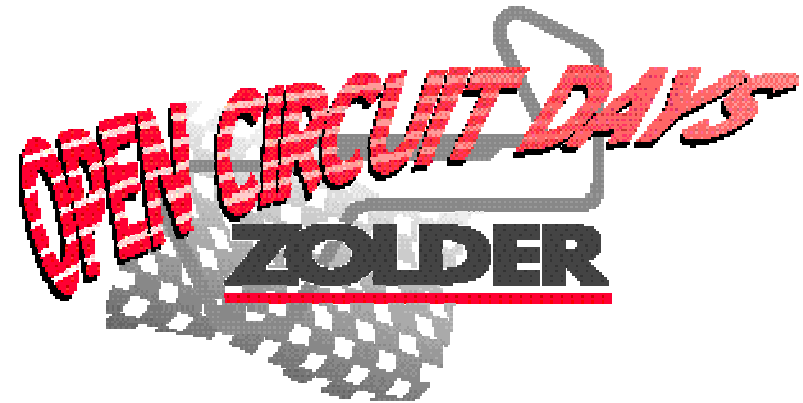
Om 18.00 uur was het afgelopen en zijn we met z'n allen nog naar de Chinees gegaan waarna we moe maar voldaan huiswaarts keerden.

Al met al een zeer geslaagde dag!

Leo bedankt voor de mogelijkheid om dit mee te kunnen maken.

Volgend jaar houd ik me aanbevolen.

Marco

Bijdrage Paul

Gezien de bijdrage van het epistel van Marco kan ik slechts nog iets melden over het rijden zelf. Ik zal meteen beginnen met te melden dat het afzien was. 'Is dit dan zo zwaar, een beetje rondtoeren op een circuit?'. Nou bij dertig graden (plus) is zelfs het tillen van een krat bier in of uit een C1000 winkelwagentje zwaar.

En inderdaad, het racen zelf gaat je ook niet inde kouwe kleren zitten.

No.1; t'is ontzettend spannend, dus je bent nerveus.

No.2; je rijdt rond met een motor waar je toch aardig aan gehecht bent. En simpel; een foutje is nou eenmaal snel gemaakt, dus dat voert de spanning alleen maar extra op.

No.3; je rijdt achter iemand aan (Leo Peters) die het circuit net zo vaak geteisterd heeft als ik mijn zakdoek tijdens mijn jaarlijkse griepperiode. Die vliegt over dat circuit of het zijn dagelijkse bezigheid is. En als 'cursist' wordt er toch gehoopt dat je blijft aansluiten. Dit verhoogt de hoge mate van spanning naar een topniveau.

Dit bovenstaande klinkt alsof er niks aan is en dat we alleen maar bezig zijn geweest onze bilnaden te bezweten. Integendeel. Het is geweldig. Met momenten, als je de smaak flink te pakken hebt, dan waan je jezelf een echte professional. Je motor loeit harder als ooit tevoren. Je laat 'm even voelen dat je op het circuit bent en dat er dus andere grenzen verkend zullen worden.

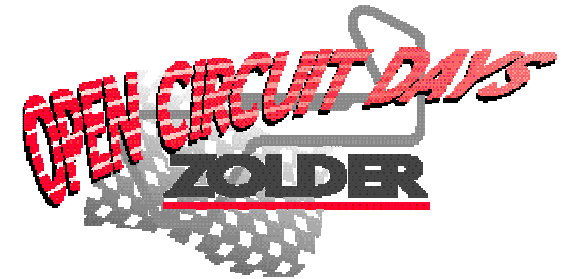
Bochten aansnijden, zonder je zorgen te maken of je iets of iemand tegenkomt. Vol gas over lange stukken, zonder je zorgen te maken of er binnen een maand weer een envelop wordt gestuurd met het verzoek om even te betalen, omdat er blijkbaar een overtreding was begaan. Je remmen teisteren (lees; verhitte), alsof je er zodadelijk nog een hamburger op moet bakken.

Tuurlijk blijft het opletten, getuige een aantal valpartijen (van niet ZOEF leden). Ik ben van mening, zolang je het kopje erbij houdt en jezelf het idee hebt dat jij de motor stuurt en niet andersom, dan is het gevaar al voor 95% geweken.

Persoonlijk had ik een klein probleempje; in het circuit van Zolder zit een bult, een heuveltje. Als ik hier met een pittige snelheid overheen ga, dan denkt mijn maag dat ik in de Pyton van de Efteling zit en daarvan is reeds bewezen dat mijn maag daar niet tegen kan. Helaas heb ik dus een aantal sessies moeten laten schieten, omdat ik bang was dat de binnenkant van mijn helm anders net zo groen zou zijn als mijn Kawa.

Maar verder; ik sluit me helemaal aan bij het verhaal van Marco. Schitterende dag en Leo, inderdaad, hartstikke bedankt voor de voortreffelijke dag.

Als laatste; kan ik het aanbevelen. Jazeker. Zelfs al heb je het idee, dat je niet de Kevin Schwantz bent van de regio, je steekt er ontzettend veel van op. We hadden iemand in de groep die zei bijna bang te zijn op zijn motor. Na een aantal sessie moest ie toegeven dat ie veel meer met zijn motor kon, dan hij zelf voor mogelijk achtte. Nou, dan heb je volgens mij al genoeg bereikt.

Bijdrage Ronald en John

15 mei 2000

32°C

Om 5.30uur verzamelen bij Café D'n Bens, die weer eens niet open was. Via Antwerpen, Brussel, Liege kwamen we (drie en veertig minuten later) aan op het circuit Zolder. Om 7.00uur was het inschrijven en technische controle van motor en rijder. Door de soepele houding van de Belgische officials kwamen we hier alle zes doorheen (vier ZOEF-ers, een andere Langenbomer en een Zeelander).

Toen was het nog wachten op onze privé-monteur: Leo Peters. Toen deze was gearriveerd sprak hij nog enkele details met ons door en bracht de banden op de juiste spanning (de spanning van onszelf was al optimaal). Onder begeleiding van marshall Leo Peters begon sessie 1. Sommige van ons stonden hierna al met het 'reetspleetzweet' in de

broek. Na 4 sessies 'rustig' opbouwen, waren we toe aan de Belgse frieten. Inmiddels waren er ook een 10-tal ZOEF-fans aangekomen.

Na het schaften was het vrij rijden. Sommige stonden meer in het gras en in het grind, dan op de baan, maar al het Tupperware bleef heel.

Na afloop zijn we gezellig met zijn allen gaan chinezen. Hier werden onze race-ervaringen besproken (en overdreven). Werkelijk; een dag om nooit te vergeten en zeker voor herhaling vatbaar.

Groeten John en Ronald

© 2000

REGENBOOGTREFFEN 13 MEI 2000

Van de Rainbow Riders uit Helmond, in en bij de Koksehoeve in Gemert. En dan denk je, dat belooft wat, want als Helmonders hun treffen niet meer in Helmond mogen houden dan wordt het wel heel erg. Het geheel vindt binnen plaats in een café/zaal, daar staat een friettent bij en er is nog een zaaltje waar je gebakken eieren en hamburgers kunt eten of weghalen.

Het kampeerterrein is een voormalig voetbalveld dat nog gebruikt wordt en er is geen kampvuur. De beveiliging van de motoren is perfect, oefening baart kunst zullen we maar zeggen. De rest lijkt op een avondje Breienburg met veel Duitsers, die zich overigens perfect gedroegen. Je geeft ze een paar lange tafels, daar zetten ze zelf een hele hoop bier op, wat ze nog op drinken ook en verder houden ze zichzelf bezig.

Het was allemaal nogal tam en een van de zijspanrijdende Kleppenjagers verveelde zich, hij ging een rondje rijden en een van

de Aardvarks uit Bergen (zo'n stoere, kale, getatoeëerde jongen met een baard en een hoop spijkers door de kop) wilde wel mee. Na een 10 minuten durende demonstratie zijspanrijden, met een aantal pirouettes en zo, kwam hij lijkleek terug en moest nodig naar de wc.

Later binnen in de zaal zochten de Zoefers de hogere sferen op en klommen in de balken (van de tot zaal omgebouwde boerderij). Deze zaten op zo'n 2.5 meter hoogte, dus het was niet zo wild allemaal. Dat vonden de Riders niet goed. Maar als je op een balk zit met aan iedere kant een been en aan elk been hangt zo'n Rainbow Rider, hoe moet je er dan af. Ieder de helft denk ik. Hierna gaf Mark een demonstratie buikschuiven over barkrukken. Dit mislukte want de krukken vielen om en er lag niet genoeg bier op, dus nog een keer. Ook deze demonstratie werd door de Ruige Rainbow Riders niet gewaardeerd, want na de 2^e poging werden de barkrukken verwijderd.

Nadat de bierkraan om 2.00 u. definitief dicht ging was traditioneel de friettent de lul. Af en toe waren wij het niet eens met de bediening (lees: Frietbakkende Rainbow Riders), de prijs, het gebodene eigenlijk gewoon alles. En dat terwijl je binnen gewoon hamburgers kon pakken. Toen ik dat rond riep, en Fredje meteen een handvol hamburgers meenam, kwam er toch een Blonde Ruige Rainbow Ridster die tekeer ging als een echt Hellmonster. Het personeel van de friettent wilden hun frisdrankvoorraad niet goed in de gaten houden en die waren ze dan ook kwijt. Dit loste in ieder geval ons nadorst probleem op.

Nadat we een gesneden brood de friettent in hadden gefrisbeed en Hans werd nagezeten, ingehaald en op zijn kop had gekregen door en van het personeel zijn we maar de camping gegaan. Het leuke van Duitsers is dat ze altijd bier meebrengen en altijd teveel. Niet zo leuk is het als ze wakker worden als wij het willen meenemen. Voor het slapen hebben we nog even gekeken hoe Fredje en Toni het deden (niet dus) en hem verteld hoe het wel moest. Ook leuk is dat die tentjes net zo snel inzakken als ze opgebouwd zijn. Rare jongens die Mercuren. Gerd Bongers heeft bijvoorbeeld de hele nacht geslapen met een roze step in zijn tent!?

Verder heeft Bommeltje de hele nacht geprobeerd om met een gewone zaag de goalpalen door te zagen, maar die waren van ijzer.

Afijn onze conclusie is dat men in Helmond heeft gevraagd of de Rainbowriders hun treffen alstublieft ergens anders wilden houden omdat dit een echte Hell-monder zijn naam geen eer aan doet.

Een getroffenene

© 2000

MOTORSPORTKALENDER 2001

GP WEGRACE

8 april 2001	Suzuka, Japan
22 april 2001	Welkom, Zuid-Afrika
6 mei 2001	Jerez, Spanje
20 mei 2001	Le Mans, Frankrijk
3 juni 2001	Mugello, Italië
17 juni 2001	Catalonië, Spanje
30 juni 2001	Assen, Nederland
8 juli 2001	Donington, Engeland
22 juli 2001	Sachsenring, Duitsland
26 augustus 2001	Brno, Tsjechië
9 september 2001	Valencia, Spanje
7 oktober 2001	Motegi, Japan
14 oktober 2001	Phillip Island, Australië
21 oktober 2001	Sepang, Maleisië

4 november 2001 Jacarepagua, Brazilië

WK SUPERBIKE

11 maart 2001	Valencia, Spanje
1 april 2001	Kyalama, Zuid-Afrika
22 april 2001	Phillip Island, Australië
29 april 2001	Sugo, Japan
13 mei 2001	Monza, Italië
27 mei 2001	Donington, Engeland
10 juni 2001	Lausitzring, Duitsland
24 juni 2001	Misano, Italië
8 juli 2001	Laguna Seca, Amerika
15 augustus 2001	Brands Hatch, Engeland
2 september 2001	Ochtersleben, Duitsland
9 september 2001	Assen, Nederland
23 september 2001	nog niet bekend
4 november 2001	Rio de Janeiro, Brazilië

DIVERSEN

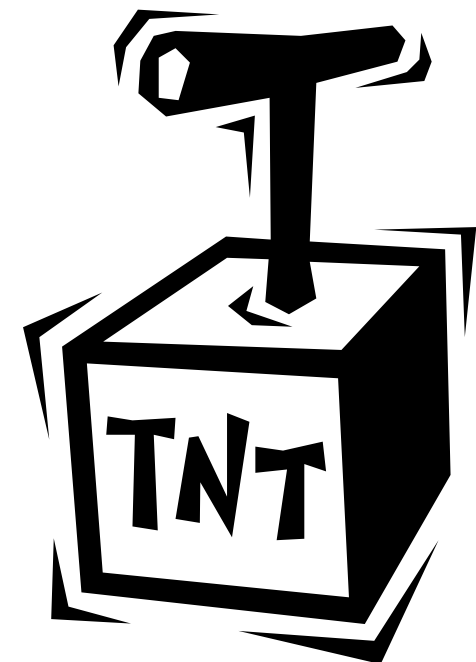
30 juni 2001 EK wegrace Assen, Nederland

© 2000

BRASSEN IN ASSEN 2000

Donderdag was het dan eindelijk zover, de jaarlijkse uittocht naar Assen begon. Na een aantal avonden voorbereiding zaten alle spullen in de bus. Woensdag avond bleek de auto die René geregeld had, te slappe veren te hebben. Er werd snel via Hennie Hendriks een bus geregeld bij bouwbedrijf Peters uit Schaijk, waar hij werkt. Ook die was op het eind van de avond tot de nok toe vol. Je gelooft niet wat er allemaal in zat. Het carbid schieten werd nog een paar keer geoefend en de geluidsinstallatie getest. De buurt van René was denk ik blij dat ze gingen. Toen ik donderdagavond in Assen op de camping aankwam had de (d)erectie de tent al opgebouwd en een groot stuk wei met lint afgezet. De heren hadden een prachtige luifel gebouwd voor als het slecht weer werd en om uit de wind te zitten, perfect geregeld dus. Bolle was al een

heel end weg (alcoholisch gezien) en zong steeds Deutschland, Deutschland alles ist vorbei (voetbal). Vooral als er veel grote Duitsers in de buurt waren. Er waren er bij die hem wel een kopje kleiner konden maken. Dat deden ze niet en ik denk omdat ze dachten dat dat al gebeurd was. Tijdens de wandeling over de camping, je moet tenslotte weten wat voor vlees je in de kuip hebt, wilde Bolle een vuilnisvat weghalen. De mensen van de legertent waar het vat bij stond riepen wat en Willie rende weg met het vat. Dat wilde hij tenminste, maar na 2 stappen struikelde hij over een touw waarmee hun tent vaststond en viel plat op zijn gezicht. De bezitters van de tent kwamen erbij en zeiden dat de tonnen daar nou net voor stonden, om mensen te

waars
chuwe
n voor
de
drade

n. 's Avonds werd de carbidbus nog even getest en er kwamen mensen bij die veel beter wisten hoe dat moest, maar toen René in het donker een bal had gelanceerd en die veel en veel later op de grond terug was als men had gedacht (ze waren al doorgelopen, want die komt toch niet meer terug) waren ze toch wel onder de indruk van het NASA-team van Zoef.

De volgende ochtend werd alles in gereedheid gebracht voor de ontvangst van de rest van de club (blikjes platstampen om de

standaard op te zetten). Rond 1 uur kwamen de eerste bedevaarders aan, dat waren gelukkig degenen met het eten en drinken. Het regende wat, dus de luifel kwam goed van pas. René is toen gestart met carbid te schieten en pas om 5 uur 's morgens gestopt. Op het eind stonk hij zo naar het spul dat we bang waren dat zijn kop eraf vloog als hij te dicht bij het kampvuur kwam. Het trok wel veel bekijks, de klappen werden steeds harder en wat de lucht in ging steeds spectaculairder. Eerst een gewone plastic voetbal, toen een van leer (waarmee we bijna een helikopter raakten), later het mooiste namelijk een voetbal met daarop een leeg biertreedoosje gevuld met meel (ja, ja, ook weer meel erbij). René moest op de grond gaan liggen om hem aan te steken want het gaf een steekvlam van wel 5 meter. Ook de oranje hoed van een toeschouwer werd zo aan flarden geschoten. Toen de stemming er al goed in zat arriveerde de rest. Alle bussen zaten helemaal vol met stookhout, drank en attributen om de jongens bezig te houden (maar weer geen pop). Vooral de kruiwagen die Marc had meegenomen trok veel bekijks. Dat heeft hij geweten ook, want toen hij tegen de avond met dat ding rondreed zag hij niet dat de 2 campings c.q. weilanden werden gescheiden door een behoorlijk diepe sloot. Daar knalde hij dus volgas in, resultaat was een kromme kruiwagen, een kapotte lip en nog wat voor ons onzichtbare beschadigingen. Een nieuwe attractie was het sinaasappelschieten, ja ja je leest het goed. Een of andere sinterklaas is op het idee gekomen dat je met een stuk regenpijp, een gasaansteker en wat haarlak bijvoorbeeld sinaasappels weg kunt schieten. En niet zo'n klein eindje ook. Het lukte niet altijd, maar op een gegeven moment schoten ze iemand een meter of 50 verder van zijn tuinstoel met het ding. Hij moet 200 meter halen zeggen ze, een mooie uitdaging voor de volgende keer. Het werd tijd voor het kampvuur, want het miezerde wat. Nou kampvuur, het leek wel de hel, alles wat kon branden werd verstookt. Onze burens uit Bemmelen hadden een Suzuki GS1000 geprepareerd, uitlaat eraf en zo, en deze Suzuki mocht op. Het ding werd met de achterband op een pallet, doordrenkt met diesel (rook en glad) gezet en opgeburnd. De uitlaat werd helemaal rood en op een gegeven moment was het stuk uitlaat dat er nog aanzat zo heet dat het er spontaan afviel.

Ze moesten het machien met 4 man tegenhouden, maar het was de moeite waard want het gaf een hoop rook en herrie. Even later stond de ME er al, de motor stond toen alweer in de tent, zij hadden wat gehoord maar wisten denk ik niet wat want René kreeg op zijn donder omdat hij met de carbidbus bezig was. Naarmate de barbecue en de biervoorraad op raakte, moesten we bier gaan bijkopen, in de schuur vooraan op de camping. Nou daar heb je de kruiwagen voor. Bij de schuur aangekomen stond Jan buiten en zei dat ik niet meer op het ding mocht rijden omdat hij teveel herrie maakte en dat het racen was (stuk chagrijn), al mijn beweringen dat het toch een uniek ding was en een mooi stukje techniek en zo, mochten niets baten. As 'k ie dr mit zie rieën, ga je van de camping af, waren zijn laatste woorden. Nou toen heb ik hem teruggeduwd, tot hij aansloeg natuurlijk. Toen er een aantal mensen in de tent op bed lagen ging het gesprek over Jan Kerstens, die was er wel niet bij maar hij had gezegd dat na zijn spectaculaire val op het treffen, alles dik was onder zijn tong. Dat klopte: alles eronder en erboven. De muziek van Marc zijn nieuwe installatie ging keihard door tot 7 uur 's morgens, ondanks pogingen van verschillende leden om de stroomvoorziening te saboteren. Des 's morgens was het opruimen en wegwezen. De burens waren boos want hun koeltas was op de een of andere manier in ons vuur terechtgekomen, met de koude schotel er nog in en de koelelementen. Uiteindelijk was alleen het handvat nog over. Ook hun hout was verstookt. Zielig hè, want er zijn ook nog mensen die hun hout weer mee naar huis willen nemen.

Tot volgend jaar, in Assen.

D'n UITLAAT
rubriek met uitlatingen van een ZOEFE-lid

Naam	Gertie van Dijk
Bijnaam	'Ons Gert'
Bouwjaar	1971
Brood op de plank dur	Groepsleidster kinderopvang.
Eenpitter of tweepitter	Ik woon samen en ik ga <u>niet</u> trouwen!
Badkuup of badgeyser	Een <u>echte</u> badkuup wil ik wel in huis.
Huidig vehikel	Ik rijd het meeste in een roestige ouwe Toyota en daarnaast op 'n Kawa 454 LTD.
Droom motor	Suzuki Intruder.
Droomman	M'n God, Edward Kowalczyk van 'Live'.
Motorrijbewijs sinds	Oei, ik was 21 toen dus..... tel, reken, euh 8 jaar.
Mooiste motormoment	Moet nog komen. Ruud heeft ooit eens beloofd dat hij bij mij achterop zou gaan. Is nog niet gebeurd dus....
Meest lachwekkende motormoment	We wilden wegrijden bij een tankstation in België en Moeke Thijssen stond al in de starthouding. Ze had haast en reed weg zonder Butsmuts.
Bouwwakkersbal of Bensbal	Bouwwakkersbal bij d'n Bens; lekker keten.
MC Zoef of De Natten Driehoek	MC Zoef natuurlijk want ik mag geen lid worden van DND; daar heb ik mij te negatief over uitgelaten.

Motortreffen of Jumborun	Motortreffen; dat is 't gezelligste moment van 't jaar. Daar gaat niets boven, zelfs geen goeie wip.
Lasergun of Flitspaal	Ik heb een scheithemel aan flitspalen; ben vorige week nog geknipt (en niet bij de kapper helaas).
Met 100 km/uur over woenerf	Nee, dat kan echt niet, er spelen namelijk ook nog kinderen.
Karnemelk of Bacardi Breezer	Bacardi Breezer want dat is minder zuur (en er zit lekker alcohol in ..ssss stttt).
Haar op de kop of onder de oksels	Op de kop; onder de oksels föhnt zo lastig.
Model van Kate Moss of van Henk de Mos	Model van Henk de Mos. Ik hou niet van vel over been; moet vlees kunnen vatten.
Navelpiercing of tepelpiercing	Navelpiercing; tepelpiercing lijkt me niet zo lekker om op te zitten. En dè slaat nergens op.
Biljartclub of parenclub	Ik heb pas een biljartclub opgericht van vrollie; de eerste bijeenkomst zal zijn op de eerste vrijdagdag in 2025.
69 of Missionaris	Dè weet ik n ie, dor loat ik ut bij.
Wil je nog ergens op terug komen	Er is nergens een woord gelogen, dus ik kom nergens op terug.
Wat wil je nog kwijt aan het volk	Ik hoop dat we Zoef nog een tijdje bij mekaar houden en dat we samen nog een hoop gekke dingen zullen doen!! Verder wil ik de gezusters Thijssen bedanken voor hun morele steun tijdens dit interview.

Naschrift redactie:
 Ooh wat hebben toch een braaf, lief, nieuw redactielid erbij.
 Welkom bij de club Gertie.

MC ZOEF RODEO RIDE – 16 JULI 2000

MC Zoef is lid van de R.O.B. (Regio Oost Brabant). Onder het mom van: "gedeelde smart is halve smart" zet een aantal aangesloten motorclubs om beurten een toerit uit, waaraan dan alle aangesloten motorclubs deel kunnen nemen. Minder werk en meer volk is het uitgangspunt van deze activiteiten. Een loffelijk streven, waar helaas in de praktijk maar bitter weinig van terecht komt. Ook MC Zoef had een dergelijke rit dit jaar op het programma staan. De organisatie was in handen gegeven aan Theo Bongers en Rinie van de Kolk, waaruit eens te meer blijkt dat het bestuur geen grote opkomst verwachtte, anders hadden ze beslist een stel serieuzere kandidaten gezocht. Het uitzetten van de rit meenden deze **2 duistere** heerschappen zich al te kunnen besparen, door wat www-jatwerk te verrichten. Maar alla, beter goed gekopieerd dan slecht verzonnen. Op een verloren-maandag-achter-na-middagje-of zo wilden Theo en Rinie de rit "effe snel" narijden en klaar zou de keeshond zijn. Fout dus! Het effe narije eindigde bijna letterlijk in een nachtmerrie en nog net voor middernacht hadden de 2 geweldenaars de weg naar huis terug gevonden. De laatste 10 km. zagen zij de uitgestrooide broodkrumeltjes zowat niet meer liggen. Ach ja, een goeie voorbereiding is het halve werk ook maar. De rest van het werk moesten de mennekes en vrouwkes van Zoef dus mooi zelf doen, HAHA!

Waar met name Thej d'n Bonger wel heel goed in is (behalve pliesie-agent speule), dat is het verzorgen van een natje en een droogje en de nodige kwats onderweg op de stops. Dus daar hebben we ons toen thuis maar op gekonsen.... euhh, moeilijk woord..... nou ja, daar hebben we toen maar goed op gelet, dat mocht in ieder geval niet fout gaan. Zeker niet met al die vreemde rijers van andere clubs erbij.....(?).

En zo kon het gebeuren dat op zondag 16 juli zover ik weet alleen maar Zoef-leden bij Johnny op de stoep stonden. Een stuk of 20 in totaal en hoewel het 's morgens nog stond te regenen dat ut goot

was het rond de middag prima weertje voor een ritje op "ut huuliezer". De groep splitste zich alsof het was afgesproken in tweeën en de pret kon beginnen. De helft ging achter Grad en Gerda Stevens aan en de andere helft ging zo hard es ut kon d'n andere kant op (sorry Grad)!

In het begin werd nog aardig de verharde weg gevolgd, maar na ongeveer vijftien kilometer was een kaart, een kompas, een doventolk en een gewone tolk en eigenlijk nog een GPS of ander duur navigatiesysteem noodzakelijk om de weg te kunnen vinden. Theo en Rinie, die zelf ook meereden -maar nou bij daglicht- snapten in een keer hoe het kwam dat ze bijna

verdwaald waren geweest geworden. De route voor de liefhebbers: Langenboom-Mill-Wilbertoord-Landhorst-Venray-Merselo-Veulen-Griendtsveen-Helenaveen. En eindelijk na 70 km. door de wildernis was er een pit-stop bij het oude pakhuis in Helenaveen. Om de deelnemers te pesten moesten we het laatste stuk tot aan de stop nog over een parcours met springbulten vlak langs een sloot. Iedereen die wel eens een keer in Griendtsveen is geweest zal het wel weten.

Op de stop was het goed toeven. Twee beeldschone blondines stonden ons op te wachten met soep en broodjes worst. Hun engelenhaar glansde als goud in de stralende zon. Wat nou: "zullen we maar weer eens...?". Doe nog maar gauw een lekker broodje worst mupkes. Maar ja, een echte bikkelaar bestijgt toch liever zijn stalen ros. En zo ging het na een half uurtje rust verder het mooie Vlaaienland in. En hoe verder we van huis kwamen, hoe kleiner de wegen werden. Overzichtje van plaatsnamen: Neer-Kessel Eik-Kessel-Hout Blerick-Blerick-Grubbenvorst-Lottum-Broekhuizen-Blitterswijck-Wanssum-Oostrum!

Ha, eindelijk. In het bos net buiten Oostrum was een actieve pitstop ingelast. Nou ja, actief. Ow eige veur schut zetten met een

ouwe BSE-koeiekop op en dan ook nog eens veur de kanis gegooit worden met half rotte neukpatronen. Het was wel lachwekkend, zeker toen de eieren op moesten en iedereen op mekaar begon te gooien. Helaas begon het toen te zeiken. We wachtten de ergste bui af en toen sprongen we maar snel weer op de crossfietsen. Via Geysteren-Maashees-Holthees-Overloon-Oploo-St. Tunnis-'t Leeker-Wanroy en Mill joegen we vlug terug naar ons stamcafe d'n Bens. Zo dat zat er voor dit jaar ook weer R.O.B.!!

© 2000

PROGRAMMA/AGENDA MC-ZOEF 2001

filmavond	wo. 17 januari
ledenvergadering	wo. 14 februari
info avond	tussen 14 maart en 21 maart??
1 ^e rit	zo. 8 april
R.O.B.-rit	zo. 15 juli
erwtensoep rally	zo. 9 september
treffen	za. 26 mei*
weekend België	vr. 20 t/m zo. 22 april
T.T. van Assen	za. 30 juni
Mercurius/Rainbow/Zoef feest	za. 10 maart
feestavond ZOEF	za. 10 november

* **attentie: dit is een lang weekend!**

© 2000

RECEPT: EEND MET WHISKY

Koop een eend van ongeveer 5 kg voor 6 personen, twee grote flessen schotse whisky, spekreepjes en een fles olijfolie. De eend larderen en de binnenkant inwrijven met peper en zout. De oven 10 minuten voorverwarmen op 180 graden. Een longdrinkglas voor de helft vullen met whisky. De whisky opdrinken gedurende het voorverwarmen van de oven. De eend op een muur... eh vuurvaste schotel leggen en een tweede glas whisky inschenken. Het tweede glas whisky opdrinken en de eend in de oven zetten. Na 20 minuten de oven op 200 graden zetten en 2 glaven vubben met whisky. De glaven opdlinken en de scherven van et eelste glav oplaapen. Nog een nalff glav insjenke en opdlinke. Na een nalff uul de hoven opedoen om deend te sjekkn. Blantwondezalf in de padkamer ganaale en op de povekand van de linkerand doen. Denove nen sgop geve. Twee glave wiskiinsjenke en tmiddelste glaf leegdwinke. De nove opedoen naa dattet eerste glaf leeggis en de sjotel vastpakke. De blantwondezalf op de binnekand van de regtehantoen en deent oprape. Deent nogis oprape en met nen nantdoek de bwantwondeslav van deent vege. Ze hande ontvette me viskey en de tupe ssalf veeroprape. Tkapotte glazzopvege endeent terug in dehove doen. Deheent oprape en dove eerst opedoen. De twwwiede fles biski opedoen en overeindzette. Opstaan van de floer ent vetssspek ondrde kas vege. Nogis opstaan van de floer en tochma blijve zitte. De blas op de grondzette. Uide bles drinke wande glave sijn op of kabot. Denove afzette, deooge sluiten en omvalle. De volgende late voormiddag de eend aansnijden met het zilveren feestbestek en degusteren met citroen en mayonaise.

De hele rest van de middag en de vroege avond de rotzooi in de keuken opruimen en de muren en het plafond schoonmaken. De glasscherven en lege flessen naar de glasbak brengen en op de terugweg paracetamol en maagzout kopen.

Eet smakelijk!!!

© 2000

MERCURIUSTREFFEN AUGUSTUS 2000

Zaterdag 26 augustus was het weer zover, we moesten weer drinken en wel in Odiliapeel. Iedereen reed naar café den Bens en vandaar reden we in een ruk door naar de Peel. Daar aangekomen werden we opgewacht en welkom geheten door de leden van Mercurius. Nadat de tenten opgezet waren werd het tijd om 'n pilsje te drinken na er enkele genuttigd te hebben ging er voor Einstein een levenswens in vervulling, hij kreeg een contrabas. Binnen een kwartier was Mark zijn contrabas al weer kwijt. (conclusie: Mark is helemaal niet zuinig op een contrabas en ook dus niet waard, nu is Petra aan de beurt voor haat grote levenswens doe je best.) Toen werd het tijd voor de grote spelen, kruiwagenrace door Zoef gewonnen, Buikschuiven door Zoef gewonnen alleen naar de prijs konden we fluiten, Armworstelen

helaas niet door Zoef gewonnen maar niet getreurd we hadden wel de prijs van de grootste club binnenland. Na al die inspanning van de spelletjes is er niets rustgevender dan drinken bij het kampvuur, na enkele liters bier kon het feest in de tent worden voortgezet. Na een slechte optreden van de striptease waren er twee mannelijke hang-arounds van Zoef die dachten dat ze het beter konden en gingen met de billen bloot, en ze konden het beter want de vrouwelijke leden van zoef en de bijsluiter werden hartstikke wild en trokken de broeken kapot van de kont. De rest van de avond zal ook gezellig geweest zijn maar bij de schrijver was de film op. 'S Morgens na het ontbijt dacht Ruud dat het pasen was maar bij gebrek aan paaseieren verstopte hij zijn motorsleutel dus werd het zoeken geblazen, helaas kwam er niemand als winnaar uit de bus en moest de motor later worden opgehaald met bus en aanhanger. Al bij al werd het een gezellig weekend en voor volgend jaar voor herhaling vatbaar eh vatbaar.

Een medefeestvierder.

© 2000

HET ARDENNENOFFENSIEF

Harm Verstraten wist een camping in Stavelot en de rest was snel geregeld. Mark toverde uit zijn PC een route en we waren klaar voor vertrek.

Met 14 personen en 10 motoren, waarvan zo'n 4 plastieke, erop af. Mijn motor gaf al meteen bij Jan Kersten (het vertrekpunt) een stil protest en hield zich doodstil, accu kapot dus duwen (gnif gnif). Start meteen overigens zo'n plastiekje, moet je eens een Intruder 1400 duwen. De volgende dagen heeft ieder eens het mogen proberen. Richting België frietland en zo snel mogelijk over de grens voor, je raadt het al, frieten. Na wat omzwervingen door Belgenland (kaart op kop, verkeerde blad boven, verkeerde afslag enz.) kwamen we in de namiddag aan op de camping. Voor het grootste deel een normale camping, maar speciaal voor ons soort ver verwijderd van de rest een mooi wekje. Kompleet met prikkeldraad erom, zogenaamd om ons tegen de koeien te

beschermen. Verder was er een heeeeeeele attente beheerder die ons met raad en daad bij stond. Hij stond de hele dag klaar met tips, aanwijzingen, advies enz. en de mededeling dat als we de volgende dag niet voor 10 uur vertrokken waren, de madame kwam en dan waren we nog niet klaar.

Nu zijn wij zoefers met zijn veertien voor de madammen niet bang, maar je weet nooit. Dus snel bier en hout gehaald, want voor je het weet is het 10 uur. 's Avonds in Stavelot gegeten, een beetje gedronken, later nog gezongen, nog meer gedronken, op tafels gestaan broek omlaag en de Belse Johny een mooie omzet bezorgd. Met trofeeën als asbakken, dienbladen, een verkeersbord (titel: slipgevaar) en een parasol trokken we, zo goed en zo slecht als we konden, terug naar de camping.

Het kampvuur wilde eerst niet aan, tenminste niet zonder benzine en wc papier, maar toen het eenmaal brandde kon je er ook van alles mee verbranden zoals een paar schoenen, kaas, worst, haring, chips en de volgende morgen zelfs de slaapzak van Toon Verbruggen. Dat was trouwens een echte cowboy, want die sliep buiten langs het kampvuur, mooi gezicht maar koud.

s' Morgens vroeg was de beheerder er weer met nieuwe tips, zoals het verkeersbord weg te doen voor de politie het zag. (Die maakten nog wel eens een ronde over de camping) De boete hiervoor was al gauw 3000 gulden. En weg was het verkeersbord. En we moesten voor 10 uur weg zijn, want de madame!!!! Nou dat kwam goed uit want de meeste lagen nog maar net in bed en konden even geen madame meer zien. Zeker Lau niet, want die lag om halfelf nog in het gras na te denken wat ook weer dat ene slechte biertje was waarvan hij zo ziek was geworden. Afijn na wat opbeurende woorden van de beheerder en na een ontbijtje ging het weer een stuk beter en konden we op weg naar huis.

Later bleek zondag 12 september voor Lau een beetje een zwarte dag want Gertie verloor de bierblikken (ja, we hadden bier over) die zij achter op zijn motor gebonden had. Lau en de rest die erachter reden moesten er omheen slompen. Maar hij trof ook een tegenligger motorrijder die de bocht te ruim nam en eindigde 4 meter lager naast de weg in het Belse bos. De schade waren wat krassen hier en daar, maar we moesten nog 150 km. Na veel

stoplichten, wegomleggingen, een marathon met een omleiding en vooral veel frieten weer bij den vertrouwden Bens.

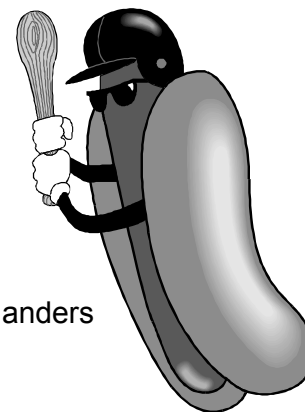
Bedankt voor het duwen,
Theo Bongers

_____ © 2000 _____

RECEPT ERWTENSOEPRALLY 17 SEPTEMBER 2000

Men neemt:

- halfzacht, ietwat troebel weer;
- een dertigtal enthousiaste motorrijders;
- een landkaart van Langenboom en omstreken;
- 10 liter erwtensoep;
- 60 broodjes;
- 80 knakworsten;
- 8 liter koffie;
- en toto slot een pilske bij D'n Bens.

Een zeer geslaagde samenstelling voor 'n anders
wat duffe zondagmiddag.
Ik zou zeggen, probeert 't ook eens.

SUCCES!!

Filmavond Zoef, 27 september 2000

Zoals Ton van Bakel sprak in zijn troonrede bij d'n Bens: 'ik hou 't kort'. De opkomst voor de filmavond van 't motortreffen en de TT-Assen was grandioos.

Ons geduld werd aardig op de proef gesteld. Johnny z'n supersonisch digitaal

grootbeeldscherm wilde de videoband niet tonen. Na drie kwartier nieuwsflitsen, afgewisseld met voetbal en meer schokkende beelden, konden we er weer lekker voor gaan zitten. Een pilske in de hand en de blik op scherp. Een mooie samenvatting en tevens terugblik op twee gezellige Zoef-activiteiten, 't ging gepaard met heel wat gelach.

D'n Bolle en Jan Kerstens hadden beiden een glasrol in deze Tv-productie. Zeer getalenteerde mannen, die we in de toekomst misschien nog vaker in (breed)-beeld zullen zien. De avond werd afgerond met een cadeautje. Een T-shirt gesponsord door G. Peeters, grondverzet. Onze dank hiervoor.

En tevens aan de producers van deze avond: de heren Jan Kerstens en Marc de Klein.

© 2000

GULLE GIFT GERRIT PETERS

Tijdens de ingelaste videoavond, 27 september vorig jaar, werden alle aanwezige leden verblijd met een nieuw ZOEF-shirt. Grondverzet Gerrit Peters was tezamen met ZOEF de gulle gever.

Gerrit, namens bestuur en leden van MC-ZOEF, nog bedankt

© 2000

KLEPPENTREFFEN, OKTOBER 2000

Het eerste weekend van oktober, zoals gewoonlijk, jaarlijks het bezoek aan De Klep. Wederom een club motorrijders die er dapper met de tent op uit trekken (deze club wordt steeds groter lijkt het wel). Eigenlijk is het natuurlijk ook niks om met een taxi op en neer naar een MOTORTREFFEN te rijden, maar ja. Eerlijk is eerlijk sinds ik tegen de 40 aan loop heb ik ook geen zin meer om in een tentje te liggen met deze Hollandse temperaturen die we helaas ook in Gemert op ons dak krijgen. Ja, zeggen nu sommigen of denken in ieder geval. 'Ik ben zelf al ver boven de 40 en ga ook nog elk jaar met de tent naar de klep'. Dit zijn de echte diehards waar ik dan ook bovenmatig respect voor heb. Verder waren we dit jaar naast de motorrijdende tenters met 1 taxi en twee auto's geloof ik. We kwamen de tent in en daar was toch een leuke partij muziek aan de gang. Jan en Tanja waren we dus ook meteen kwijt, die stonden voor aan het podium. Wat bleek het was een Joegoslavische zangeres/gitarist die haar kunnen ten beste liet horen. Op een gegeven moment (duurde zeker 20 minuten) kwam Jan een pilsje halen en ook een voor Tanja natuurlijk. Toen duurde het tot de pauze voordat we deze twee weer terugzagen. Genoten jongens???? Ik wel.

Verder was het het gewone gezwam weer zoals elk jaar. Een nog grotere mengeling van Mercurius en Zoef. Felicitaties naar Marcha en André die inmiddels zijn getrouwd en die wij nog niet gezien hadden sinds dat heuglijke feit. Ook dit jaar heeft er weer iemand een uurtje of zo in het dranghek gehangen, niet voor de lol, maar loslaten was omdonderen!! Oehoeoehoerend hard. Ik heb hier en daar nog wel wat kledingstukken en lichaamsdelen voorbij zien komen, maar wat van wie was en waarom was ook voor mij niet meer helder. Als laatste wil ik nog dit kwijt: 'één voor allen en allen voor één!!!' Meer kan ik over het Kleppentreffen vertellen, want ik weet niks meer. Misschien een goed idee om volgend jaar nuchter te blijven en foto's te maken of te filmen.....

Oh, wat gemeen. De groeten en tot het volgende uitstapje!!!

© 2000

WIST U DAT....

- Marion Roelofs dacht dat haar auto gestolen was????
- de auto van Marion bij Jan Cornelissen stond!!
- Marion zelf haar auto bij Jan neer had gezet???
- Ruud op het Mercuriustreffen toch weer wat had???
- Ruud zijn motorsleutels kwijt was!!
- Bommel de motor van Ruud mee moest nemen op zijn aanhanger!
- Frank op de feestavond zijn klompen kwijt was!
- ook zijn sokken er vandoor waren?
- Marie-José Arjan van de Wiel de oren van de kop heeft geluld en de boks van de kont heeft getrokken!
- Arjan van de Wiel onder toezicht van Rinie van de Kolk wel 10 minuten voor een niet bezette WC heeft gewacht? (Zie je wel dat een Van de Kolk altijd enorm lang staat te zeiken!!!)
- conclusie: boks van de kont en nog nie kunnen schijten.
- Theo Bongers na zijn schandalige daden niet gestraft werd met pek en veren maar met bloem en water (of iemand heeft geprobeerd er een pannenkoek van te bakken!). Als toetje vergreep Theo zich ook nog eens aan een setje kadetjes.
- de dochter van Anton en Luciënne Theunisen meer haar heft dan heur zeikspanrijdende vader.
- Jan K. op 2^e Pinksterdag in zijn boks heeft gescheten? Jan: 'ik liet een windje en....'.
- Zoef een eigen SITE heeft op internet (je kunt er via de Gemeente Mill en komen!).
- Gerda Stevens een zeer excentriek exemplaar van haar Zoeftrui heeft gemaakt!!
- Pieter van de Kolk op het 5-jarig jubileum rond heeft gelopen met een drol in zijn nek????? Of was het toch pindakaas?
- Karate Henkie erg handig is met het doorslaan van betonblokken???

- Marco Gelden in het vervolg maar beter geen betonblokken meer door moet gaan slaan!!!!!!
- je voor een metamorfose nieuwe hairstyling vanaf 18 november 2000 terechtkunt bij Marjon Verstegen?
- Grad Stevens onlangs nog een wedstrijd heeft gewonnen. Tijdens het Mercuriustreffen was er een competitie brommerduwen. Grad kon het niet laten om zijn bolide in te zetten... en jawel.. gewonnen. Een mooie foto er ook nog aan over gehouden... en nog iets... huh...huh.. oh ja, een rekening van ongeveer 4000,= voor het naar de vernieling helpen van zijn motor. Geeft nie, wou toch een andere kopen.

© 2000

5 JAAR BESTAAN MC-ZOEF; HOE ONTSTAAN

Er was eens een kroegbaas, John Bens genaamd, die in 1995 aan een willekeurige klant, Paul Hendriks genaamd, vroeg of het niet leuk zou zijn om een motorclub op te richten in Langenboom. Paul was aanvankelijk enthousiast, maar kon door drukte niet direct de noodzakelijk tijd vrij maken.

Na de drukke tijden van Paul werd tezamen met Ronald v.d. Burgt een begin gemaakt aan het ontstaan van een Langenboomse motorclub.

Middels briefjes werden geïnventariseerd of er überhaupt geïnteresseerden rondliepen. Iedereen die ook maar iets van een motorgezicht had, kreeg zo'n briefje onder zijn neus. Tijdens de Langenboomse Kermis zijn merendeel van deze formulieren rondgestrooid en hieruit bleek al snel dat er de nodige animo was voor het delen van motorvreugde.

Oké, er is animo. Dan kan het echte, serieuze werk beginnen. Ondertussen was het tweetal uitgegroeid naar een driekoppig groepje. Ton van Bakel had op het formuliertje te kennen gegeven dat hij niet alleen geïnteresseerd was in een lidmaatschap, maar ook in een mogelijke bestuurlijke rol.

Het serieuze werk bestond uit het registreren van ZOEF bij de Kamer van Koophandel, officiële notulen laten opstellen door een notaris, administratieve voorbereiding (banknummer, opzetten ledenbestand, briefpapier, inschrijfformulieren) en niet te vergeten de eerste officiële ZOEF-avond.

Woensdag 29 november 1995 werd een avond belegd bij clubcafé D'n Bens. Tijdens deze avond zou uitgelegd worden wat de plannen waren met de fonkelnieuwe motorclub. Tevens bestond natuurlijk de mogelijkheid om direct lid te worden. Dit bleek een overweldigend resultaat; 35 personen waren gevallen voor de mooie praatjes en zagen reeds het nodige plezier in het verschiet. Een aantal maanden later groeide het aantal leden al snel naar de 50. En mondjesmaat gingen er leden weg, kwamen er meer bij, met als resultaat dat het aantal boven de 80 dreigde te komen. Dus bij 80 de handrem erop en desnoods maar een wachtlijst. Ook deze is op de dag van vandaag nog steeds gevuld.

Het driekoppig tellende groepje had ondertussen wat wijzigingen doorgemaakt. Bert van Boekel had het team versterkt, maar moest door familiale verplichtingen de functie weer opgeven. Ter vervanging van Bert werd Arijan v.d. Wiel tot bestuurslid gedoopt. Om nog wat meer rust in iedere bestuurs-kont te krijgen werd Theo Bongers als vijfde bestuurslid getroond.

Nu lijkt dit stukje een mooi prietpraatje over het bestuur. Echter, zoals iedereen weet zijn er aantal zgn. 'commissies' die bepaalde evenementen onder de ZOEF-vlag organiseren. Dit met nauwelijks inbreng van het bestuur. Denk hierbij aan het jaarlijkse ZOEF-treffen, het jaarlijks race-uitje naar TT van Assen, de redactie van ZOEF-AKTUEEL, weekendje België /Nederland. Buiten deze commissies zijn er altijd personen in de weer om ZOEF een warm hart toe te dragen.

Een aantal hoogte punten (zoals ik er tegen aan kijk) mag vanzelfsprekend niet ontbreken;

- de eerste ZOEF ritten met opkomst van meer dan 40 motoren en het gezellige geouwehoer op de terrassen
- de ZOEF-motortreffens

- de bezoeken aan de TT in Assen
- de carnavalsoptocht
- de motorshow bij café D'n Bens
- de kien-avond bij D'n Bens
- noem-maar-op

Het meest geweldige vind ik nog wel het afsluiten van het vijfjarig bestaan met een geweldige feestavond 'Op d'n bouw'. Dit moet iedereen weer de nodige spirit hebben gegeven om er weer eens vijf jaar tegen aan te gaan.

Als de komende 5 jaar weer net zo grandioos zijn als de afgelopen 5 jaar, dan denk ik dat we terecht mogen stellen; ZOEF is de beste, terecht grootste, gezelligste, fanatieke, meest geprezen motorclub van Langenboom. Oh ja, en de enig(s)te!

© 2000

MC-ZOEF GRAND-PRIX-POOL 2000

De versie van het jaar 2000 was een daverend succes, Niet alleen het aantal deelnemers was gestegen, ook het fanatisme bereikte menigmaal een hoogtepunt.

Dit bleek o.a. uit telefoontjes naar de organisatie 'waar in godesnaam de uitslagen bleven' en 'waarom stond dit nog niet op internet' en 'waarom scoort de organisatie zelf altijd zo goed'. Dit laatste punt bleek later volledig vals alarm gezien de eindstanden van beide organisatoren.

Alle 23 deelnemers hadden in het begin van het jaar fl.20,= over voor een pool waar het naar mijn zeggen niet op de kennis aan komt (volgens de winnaar wel). Dit bedrag werd verzameld en diende tot en met de laatste wedstrijd als prijzenpot. Niet mis dachten we zelf en moest de winnaar beamen.

Middels een drietal formulieren moesten de uitslagen worden voorspeld van de WK- wegraces. Dit voor de drie klassen; 125, 250 en de 500cc. Het eerste formulier was direct pittig; nieuwe

namen, overstappen van de ene naar de andere klasse en dus nog geen vergelijkingsmateriaal. Direct voor zes wedstrijden vooruit 'gokken' wat er zal gebeuren. Dit bleek voor sommigen niet eens zo slecht uit te pakken, voor sommigen waren de eerste vijf wedstrijden grote teleurstellingen (m.a.w. 0 punten).

Het tweede formulier zou al iets makkelijker moeten zijn; slechts vijf wedstrijden voorspellen, reeds de nodige uitslagen gezien en dus wel het nodige vergelijkingsmateriaal. Toch bleek dit voor een aantal analisten niet voldoende om hiermee ook echt tot scoren te komen.

Het laatste formulier; 'peace of cake'. De kaarten waren al een heel eind geschud, de mogelijke klassewinnaars konden al worden aangewezen en dus geen rariteiten te verwachten. Fout! Het seizoen van 2000 kenmerkte zich als een kampioenschap, waar meerdere personen in de voorste gelederen (vakterm) konden meedraaien.

Al met al werd er fel gestreden, werden soms monsterscores behaald, werden de zgn. 'jokers' (puntenverdubbelers) volledig voor Jan-Lul gebruikt, werd de organisatie onheus bejegend en aangezet tot fraude en manipulatie (lees; omkoping). We kunnen met 95% zekerheid stellen dat we hiervoor niet zijn gewicht, (geloof ik).

Ergo conclusio; het mooi raceseizoen om op terug te zien met een nog mooiere ZOEF-POOL welke als eindresultaat het volgende beeld toonde:

#	NAAM DEELNEMER	TOTAAL PUNTEN
1	JOS WIJDEVEN	66
2	GEERT HENDRIKS RENÉ FRANKEN	62 62
4	HELMA SLAKHORST HENNIE HENDRIKS	52 52
6	JOS HENDRIKS LUCIËNNE THEUNISSEN	50 50
8	BAS V.D. WIEL MARC DE KLEIN	48 48
10	NICKY HENDRIKS	44
11	FERRY HENDRIKS JOSÉ HENDRIKS	42 42
13	BART VAN ROOSMALEN	40
14	ANTWAN VERBRUGGEN EVELYN TIEBOSCH JOS KUIJPERS MARTIEN HENDRIKS	38 38 38 38
18	MARCO GELDEN WILLIE HENDRIKS	36 36
20	ANTON THEUNISSEN ARIJAN V.D. WIEL RONALD V.D. BURGT	32 32 32
23	PAUL HENDRIKS	28

De drie winnaars werden tijdens de tumultueuze feestavond gefeliciteerd en kregen uit handen van de organisatie de prijzen uitgereikt.

Er is reeds gevraagd; Volgend jaar weer een GRAND-PRIX-POOL?....

Bien sure, of course, zelfstverstandlich, zeker weten! Misschien dat we het zelfs internationaal opzetten....

Zonder gekheid, volgend jaar laten we mogelijk meer deelnemers toe die op één-of-andere wijze een relatie hebben met een ZOEFER of ZOEFSTER.

Om de uitdagen nog groter te maken zijn we op zoek naar sponsors. Zij kunnen dan de prijzenpot nog wat aantrekkelijker maken!!! Als je nog iemand weet, laat het ons weten!

Jullie als ZOEF-lid worden natuurlijk op de hoogte gehouden van de nieuwe ontwikkelingen op de GRAND-PRIX-POOL 2001.

Wij bedanken jullie voor jullie enthousiaste deelname en zien jullie graag meedoen met de volgende 'prijs je rijk'!

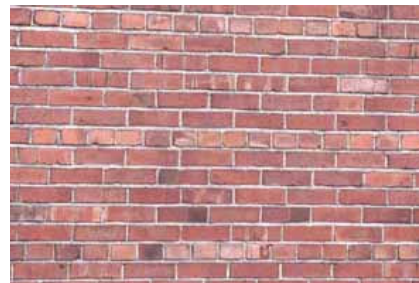
Groeten,

Arijan en Paul
Organisatie MC-ZOEF GRAND-PRIX-POOL 2000

_____ © 2000 _____

**'T IS EEN SCHON FOTO!!!
FEESTAVOND ZOEF 18 NOVEMBER 2000
OP D'N BOUW!**

MC Zoef vierde dit jaar 't 5-jarig bestaan. Om deze feestelijke dag extra kracht bij te zetten werd zaal D'n Bens omgetoverd tot een echte bouwplaats. Met hekken, kruiwagens en een betonmolen. Vanaf half 9 kwamen de echte bouwvakkers binnendruppelen. Enthousiast om

aan de gang te gaan en eens flink de handen uit de mouwen te steken. Gewapend met helmen, brillen, overalls, hamers en zagen stonden we klaar om te beginnen.

Piet van Kuppeveld zag deze enthousiaste mankracht ook en deed een poging om personeel te werven: 'vakbekwame bouwvakkers gezocht' stond er op 't aanplakbiljet. Bouwvakkers waren 't zeker, maar of ze vakbekwaam zijn

Het bestuur had vier groepen van vier personen ingedeeld die elk vier opdrachten uit moesten voeren:

1. Spijker slaan;
2. Stenen tillen;
3. Mik smeren met boter, jam en pindakaas (dit moest zonder mes!);
4. Deze mik opeten.

Groep twee heeft zich mede dankzij Gerda Stevens naar de overwinning gesleept. Ze tilde maar liefst 10 stenen en had 't lef om van deze gore mik te proeven. Een indrukwekkend slagveld bleef achter na deze activiteiten. De jam en boter lagen door de halve zaal. Menig bouwvakker was voorzien van een kleurtje of een vetlaag. Maar gelachen hebben we wel (Johnnie en Henrita misschien iets minder?).

Naarmate de avond vorderde en de alcoholconsumptie steeg, werd de dansvloer steeds voller. Hartstikke prachtig, maar spiegelglad vloertje heeft D'n Bens daar liggen, dus menige schuiver werd gemaakt. Jan Kerstens is op 't hoogtepunt van de avond met man en macht op een steigerplank vastgespijkerd. Spijkers door de bloes, box en zelfs door de schoenen (niks mee geleden Jan?). René Franken zaagt nog snel effe de zolen onder Jan zijn schoenen vandaan. En terwijl Lau Selten fanatiek, leunend met een knie op de plank, Jan eraan nagelt, wordt hij zelf ook verankerd. Watervlug waren de mannen. Frank van Engelen heeft op deze avond afscheid moeten nemen van zijn geliefde en vertrouwde klompen. Op brute wijze werden deze uiteen gespleten. Maar ik heb gezien dat hij met zijn prachtig aangemeten wipneus- en pimschoenen toch ook al snel een goede band had. Nadat de kratten bier in grote getale waren leeggezopen, kregen we nog een versnapering, twee sneeën mik in een zakje, zoals dat bij een echte bouwvakker past.

Tegen tweeën werd 't feestje op de bouwplaats afgeblazen. 'De schaft is voorbij, en er zijn er trouwens bij die hebben toch al veel te lang gezeten'.

Ik mag denk ik wel namens iedereen spreken, als ik zeg dat 't een zeer geslaagd feestje was.

Bestuur, bedankt voor jullie inzet. Volgend jaar dunnetjes overdoen?

RONALD V.D. BURGT BEÏNDIGT BESTUURSFUNCTIE

Elders in het boekje wordt beschreven hoe ZOEF is ontstaan. Hier is de naam van Ronald v.d. Burgt ook duidelijk genoemd vanaf de eerste dagen van ZOEF.

Ronald stopt na vijf jaar trouwe dienst met zijn bestuursfunctie in de rol van penningmeester. Ronald zal bij ZOEF blijven als lid en kan nu genieten van die dingen die hij zelf mee opgezet heeft.

Bij deze bedanken wij Ronald voor zijn bijdrage in de afgelopen vijf jaar bij ZOEF en wensen hem veel plezier met zijn rol als ZOEF-lid.

Het bestuur.

'GEINIG' VERHAAL OM E.E.A. OP TE LEUKEN

Superman verveelde zich na een lange dag van criminaliteitsbestrijding en had zin om uit te gaan. Daarom belde hij Batman om te vragen of die zin had met hem naar een café te gaan en wat meiden op te pikken. Batman zei dat Robin ziek was en dat hij voor hem moest zorgen. Een beetje teleurgesteld belde Superman naar Spiderman om te kijken of die misschien zin had in een paar pilsjes. Spiderman vertelde hem dat hij een date had met Catwoman. Als laatste mogelijkheid vloog Superman naar het appartement van Wonderwoman om te zien of zij tijd had. Hij landde op haar balkon en zag Wonderwoman naakt op haar bed met haar benen wijd. Superman dacht bij zichzelf: 'ik ben sneller dan een lichtkogel. Ik zou naar binnen kunnen gaan en seks met haar hebben en weer weg kunnen zijn voordat zij in de gaten heeft wat er gebeurd'. Dus Superman deed zijn Super Ding in een honderdste van een seconde en vloog blij weer weg. In de tussentijd zij Wonderwoman: 'hoorde jij iets?' 'Neen' zei de Invisible Man, 'maar mijn kont doet gruwelijk zeer!'